

Kl. 12:35

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes sådan set bare, at fru Karen Ellemann med sine svar bidrager til den totale uklarhed om, hvad det er, regeringen ønsker at opnå med det her forslag.

Vi forstår, at formålet er at skærpe reglerne for folk på tålt ophold. Ja, men hvad er pointen – altså, hvad er det, pointen er med den skærpelse? Vi har jo forstået på hele optakten, at det skyldes, at man altså ønskede en bestemt person af gaderne i Århus, hvor han var en torn i øjet på folk, som mente, at han ville slå et andet menneske ihjel. Ham ønskede man så af gaden. Nu har vi efter 3 timer i fredags forstået på justitsministeren, at han ikke er frihedsberøvet – ingen på tålt ophold er frihedsberøvet, de kan bevæge sig frit som andre borgere i samfundet. Så hvor er det, pointen med lovforslaget er?

En anden ting – og den forstod jeg simpelt hen ikke svaret på: Det er sådan, at det var en forudsætning for 2002-loven, at familier, der havde mindreårige børn, ikke blev pålagt opholdspligt i Center Sandholm. Det var en forudsætning. Jeg vil gerne spørge fru Karen Ellemann: Gælder den forudsætning fortsat?

Kl. 12:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:36

Karen Ellemann (V):

Nu kniber det lidt for hr. Morten Østergaard at stille lidt tydeligere og klarere spørgsmål her i anden omgang. Men jeg kan ikke forstå, at det kan være så svært at forstå mit svar på det første spørgsmål, nemlig at vi netop har ønsket at skærpe vilkårene for personer på tålt ophold, således at muligheden for at kræve daglig meldeplicht og muligheden for at have ophold i Center Sandholm er muligheder, der foreligger i lovgivningen, og at det stadig væk beror på en individuel og konkret vurdering. Så det var sådan set blot en gentagelse af mit første svar, som jeg i virkeligheden også synes ganske klart belyser svaret på det andet spørgsmål, hr. Morten Østergaard stiller.

Så var jeg lidt i tvivl om den sidste del af spørgsmålet vedrørende familierne – om de skal være undtaget. Der gav jeg også et ganske klart svar allerede under første spørgsmål, nemlig at det beror på en individuel og konkret vurdering. Det, der har været hele kritikken fra oppositionens side, er, at man oplever, at det her lovforslag er i strid med det, der står i internationale

konventioner om muligheden for at opretholde et familieliv, og det er jo i den grad blevet dementeret fra Justitsministeriets side, netop fordi det vil bero på en individuel og konkret vurdering.

Kl. 12:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Jeg skal lige sige, at jeg har noteret følgende for korte bemærkninger til fru Karen Ellemann: fru Karen Klint, hr. Naser Khader, fru Astrid Krag, fru Johanne Schmidt-Nielsen, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Ole Sohn og fru Pia Christmas-Møller.

Fru Karen Klint for en kort bemærkning.

Kl. 12:37

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Det, der får mig på talerstolen, er fru Karen Ellemanns udsagn om, at der ikke er noget at komme efter proceduremæssigt. Det vil jeg så lige tillade mig at sætte et spørgsmålstejn ved, for jeg regner med, at nogle af de andre har markeret meget i forbindelse med indholdssiden.

Men når en ordfører står og siger, at proceduren er helt o.k., synes jeg alligevel, at vi skal notere os – også ude i den åbne forsamling og hjemme i dagligstuerne – at rigtig mange høringsparter synes, at de har haft en lige lovlig kort frist til at svare og der ikke har været mulighed for den store juridiske gennemgang af lovforslaget, før de kunne komme med deres svar, at vi først har fået svar meget langt inde i forløbet, og at vi kan være lidt usikre på kvaliteten af de svar, vi har fået. Selvfølgelig er det svært at holde overblikket, når der er så mange svar, men er vi nu sikre på, at kvaliteten i alle svarene holder, også i forbindelse med de rådgivninger og de vejledninger, der kommer fra regeringen selv?

Vi var nogle stykker, der den anden dag talte nogle og halvtreds svar op for at se, om vi selv kunne kigge lidt på kvaliteten af dem. 19 svar var fine, spørgsmålene var fuldstændigt og fuldgjaldigt besvaret – ikke at vi kunne lide alle svarene, men proceduren var o.k. Men der var faktisk 16 svar, der var lidt vildledende, eller hvor der faktisk ikke blev svaret på det, der blev spurgt om.

Så mit spørgsmål til fru Karen Ellemann er: Er det nok, at man svarer, skal man ikke også svare på det, man bliver spurgt om?

Kl. 12:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.